

УДК 338.48

Лисенко С.І.¹

Корнієнко О.М.²

¹ студ. гр. МТЕ-110м НУ «Запорізька політехніка»

² канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО КОМПЛЕКСУ

Санаторно-курортна діяльність як масове соціально-економічне явище світового масштабу перетворюється у важливий стимул регіонального розвитку України. Створення туристських послуг і товарів та їх реалізація є справою великої кількості галузей підприємств організацій що

спеціалізуються на виробництві та наданні певних послуг. Саме тому санаторно-курортний сегмент, як економічно вигідний у галузі туризму, має у перспективі зайняти одне з провідних місць у структурі національного та регіональних господарських комплексів.

Україна має великі рекреаційні ресурси, до яких належать географічні об'єкти, що використовуються чи можуть бути використаними для відпочинку, лікування, оздоровлення населення.

Механізм державного контролю за охороною лікувальних природних ресурсів є недосконалим і в цілому неефективним. Існує загроза руйнування (знищення) курортних ресурсів в окремих курортних районах.

Однією із значимих проблем санаторно-курортного бізнесу є недостатність матеріально-технічної бази санаторно-курортних закладів. Ця база не відповідає визнаним світовим стандартам.

Основна причина – недостатність капітальних інвестицій, вкладених у створення матеріально-технічної бази, створення та впровадження нових технологій, розробку новітніх лікувальних методик. Не відповідають світовим стандартам також асортимент та якість курортних послуг, що їх надають більшість санаторно-курортних закладів.

Не можна визнати задовільним стан інфраструктурного забезпечення українських курортів. Найбільші проблеми спостерігаються у сфері забезпечення курортів мережею транспортної та комунальної інфраструктури. В окремих курортних районах під час настання «високого» курортного сезону відчувається неспроможність забезпечити вивіз та утилізацію сміття, задовольнити зростаючий попит на продукти харчування, підтримати нормальну напругу у електромережі та ін.

На основі вивчення статистичних даних можна визначити цікаву тенденцію: кількість санаторно-курортних закладів (у тому числі санаторіїв та санаторіїв-профілакторіїв) скорочується, в той час як кількість оздоровлених (споживачів курортних послуг) збільшується.

Вказане явище можна пояснити зростанням місткості ліжкового фонду санаторно-курортних закладів, ліквідацією закладів з невеликим потенціалом, а також зменшенням середньої тривалості оздоровлення (раніше оздоровлення тривало, як правило, не менше 21 доби, а нині ці строки скоротилися у середньому до 12 діб).

Основні проблеми розвитку санаторно-курортної галузі в Україні: відсутністю досконалого економічного механізму її діяльності; незабезпеченням комплексного розвитку курортних територій; зношеністю основних фондів; практичною відсутністю інвестицій; неефективним маркетингом; низьким рівнем менеджменту; неналежним обслуговуванням у санаторно-курортних закладах.

Основними перспективними напрямками розвитку санаторно-курортної

галузі є: здійснення заходів щодо оголошення курортів державного та місцевого значення, задоволення попиту населення на конкретні види санаторно-курортних послуг та поліпшення їх якості, комфорту, збереження та раціонального використання природних лікувальних ресурсів, підвищення рентабельності санаторно-курортних закладів, а також подолання існуючих на сьогодні проблем санаторно-курортної галузі.

Отже, курортно-рекреаційне господарство України може стати одним з важливих економічних секторів у національному народногосподарському комплексі. Однак недосконалість економічних досліджень курортно-рекреаційної сфери не дає можливості повною мірою оцінити її значення для економіки країни. До цього часу не існує єдиної методики оцінки внеску цієї сфери в народне господарство країни в цілому.